

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Koimana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželni zbor kranjski.

(XI. seja dne 13. oktobra 1883.)

Poslanec Braune dobi 14 dneven odpust.

Predloži se po deželnem odboru postava o lovskih kartah, ki se izroči gospodarskemu odseku.

Ko je dr. Schrey nekoliko navduševal se za zatirani nemški jezik v deželnem zboru kranjskem in ga je, kakor smo poročali, o tem dobro zavrnil poslanec dr. Poklukar, poroča poslanec Svetec o različnih občinskih prikladah in stavi sledeče nasvete:

1. a) Občini Kolovrat okraja Litijskega dovoli se za leto 1883. v ta namen, da se deloma pokrijejo stroški za stavbo župnikovega poslopja v Kolovratu razen od deželnega odbora že dovoljene 7% priklade za občinske potrebščine in 43% priklade za stroške omenjene stavbe, skupaj torej 50% priklade, še pobiranje daljne 57% priklade v pokritje stavbenih stroškov, skupaj torej pobiranje 107% priklade na vse neposredne davke z izrednim nakladom vred.

b) Za isti namen dovoli se občini Kanderše v okraju Litijskem in sicer za v Kolovrat ufarani del občine razen od deželnega odbora že dovoljene 50% priklade še pobiranje daljne 50% priklade, torej skupaj 100% priklade na vse neposredne davke z izrednim nakladom vred.

2. Občini Vrh dovoli se v pokritje stroškov za popraviljanje šolskega poslopja v Vrhu za l. 1883., 1884. in 1885. po 34% priklada na vse neposredne davke z izrednim nakladom vred in sicer za l. 1883. razen od deželnega zbora s sklepom dne 6. oktobra l. 1882. dovoljenih priklad po 53% oziroma 83%, vsega skupaj torej za to leto davčni občini Damel pobiranje 117%, v ostalem delu občine Vrh, to je v davčni občini Vrh pa 87% priklade.

3. Občini Dolenja Podgora okraja Črnomelj-skega dovoli se za l. 1883. razen od deželnega odbora z ukazom dne 21. aprila l. 1883. št. 2305 dovoljene 45% priklade v pokritje ostalega primanjkljaja v občinskem gospodarstvu še 25%, torej skupaj 70% priklada na vse neposredne davke z izrednim nakladom vred.

4. Občini Košana dovoli se za podobčno Ostrožnabrdo za l. 1883. in 1884. v ta namen, da se deloma pokrijejo stroški za stavbo šole v Ostrožnembrdu razen od deželnega odbora za ta namen za l. 1883. in 1884. dovoljene 30% priklade in za stavbo cerkve in župnikovega poslopja v Košani za l. 1883. in 1884. dovoljene 20% priklade še pobiranje 20%, torej skupaj 70% priklade na vse neposredne davke z izrednim nakladom vred.

5. Deželnemu odboru se naroča, da dobi za te dovoljene priklade Najvišje potrjenje.

Vsi predlogi se brez razgovora odobre.

Poslanec Svetec v imenu upravnega odseka poroča o samostalnem predlogu poslanca dra. Vošnjaka zaradi zboljšanja materialnih razmer kmetkega stanu. Poročevalec g. Svetec pravi, da predlog dr. Vošnjaka jako umestno meri na to, kako bi se začelo premišljati in preudarjati, da bi se stanje kmetkega stanu zboljšalo, kakor hitro mogoče.

Odsek je radostno pritrdil predlogu dra. Vošnjaka, brez vsake premembe, kajti preverjen je o važnosti kmetkega stanu za deželo in za vso Avstrijo. Kmet je tisti, ki obdeluje zemljo, on skrbi za kruh vseh državljanov in ako se zemlja dobro obdeluje, je obilo kruha in življenje dobro. Kako pa zamore kmetki stan zemljo dobro obdelovati, če je v materialnej stiski, če je kmet zadolžen, če ga tarejo dolгови in davki? Nasledek tega je, da kmet peša, da postanejo lepi gozdi goličave, da se vzame zadnja kravica za davek ali za dolg. Očitno je tedaj, da je tak položaj nestrpljiv in da je skrajni čas,

da se obrača na te odnose več pozornosti. Ker gospoda dr. Vošnjaka predlog navaja na to, da se začne ozirati na najvažnejši kmetki stan, da se preiskuje po deželi po uzrokih žalostnega stanja, zato je upravni odsek jednoglasno sklenil, da predlog dr. Vošnjaka priporoča v vzprejem deželnemu zboru, kakor ga je g. predlagatelj stavil. (Dobro! Dobro!)

Predlog se jednoglasno odobri.

Prošnja občine Kranjske in drugih občin zaradi povečanja takse za živinske izkaznice (pôse), o katerej poroča poslanec Svetec, izroči se deželni vladi s prošnjo, naj ne brani pobirati večjih taks dotičnim občinam, ako sklene povišanje občinski zastop. Stvar se naj uredi v zadovoljnost proslcev tako, da ali se zamore potrditi sklepe občinskih zastopov kot pravoveljavne, ali pa je treba dodatka k postavi; o tem pa naj poroča deželni odbor v prihodnjem zasedanju in predloži dodatek k postavi v potrjenje.

Predlog se sprejme jednoglasno.

Prošnja občine Vrabče, o katerej poroča poslanec dr. Papež, zaradi porabe vojskine terjatve izza francoskih časov v znesku 407 gld. izroči se deželnemu odboru, da jo reši ugodno za občino.

Prošnja občine Vrhnike in drugih, da bi se nova cesta gradila od Žirov čez Smreče do Podlipa, izroči se deželnemu odboru po predlogu upravnega odseka, da o tem natančneje poroča, čemur zbor pritrdi, ko je predlog podpiral poslanec Lavrenčič.

Potem se sklene javna seja.

(XII. seja, dne 16. oktobra 1883.)

Galerija je polna občinstva, kajti na dnevnem redu je razprava o volilnej reformi. Vsi poslanci so navzočni, razen knezoškofa dr. Pogačarja, grofa Blagaja in Brauneta iz Kočevja, katera dva sta na dopustu.

LISTEK.

O slovenskeji stenografiji.

(Spisal Anton Zupan.)

(Konec.)

Vsakdo mi bo tudi pritrdil, da je čitanje jako težavno, kjer je treba zaradi brzine rabiti besedo in stavkokrajšanja, če se tudi neokrajšane besede le površno in prilično znamenjujejo, ki bi baš zaslomba za pravilno čitanje okrajšanih biti morale; osobito, če se giblje govor o bolj neznanem predmetu in o nenavadnih, malo rabljivih izrazih ter v zamotanih in umetno spletenih stavkih.

Drugič se mi bode predbacivalo, da uspehi, ki so se dosegli z Bezenškovimi načeli, ne le v hrvaščini in slovenščini, nego tudi v drugih slovanskih jezikih (načela so v vseh ista, le nevažne, malenkostne zunanosti so predrugačene), dokazujejo rabljivost te naredbe. Tudi tega ne bom zanikaval, da se je do sedaj stenografovalo s povoljnostjo po Bezenškovih načelih; toda s tem je le izurjenost in

spretnost ter vztrajnost posamnih stenografov in porabljeni trud pri učenju in vežbanju dokazan, ne pa pravilnost pisave. V nemškem jeziku se je jako mnogo stenografovalo pred Gabelsbergerjem po starejših angleških sistemah, osobito po Taylorovi in pozneje po Nowakovej in tudi z dobrimi uspehi; a dandanes jedva kdo pomisli na zastarele te sisteme. Kriterij vrednosti kakega premeta ne leži v množini njegove porabe, nego v stvari samej: in le pri gmotnih, ne pa pri znanstvenih rečeh, pride razen prave notranje vrednosti tudi vnanja, t. j. znižanje cene zaradi uporabljivosti v pretres. Tudi občno mnenje o kakem predmetu ni merodajno, dokler je še nasprotna misel o njem mogoča. V starem veku se je baš tako vrtela zemlja okoli solnca, kakor danes, akoravno ni nihče tega verjel.

Če se jemlje prememba položaja v rabo za označenje samoglasnikov, je uvidno, da morajo stati vsi abecedni znaki na pisni črti ter dobiti obliko, koja omogoči potezo pod ali nad črto. Če se porablja tudi razloček mej rahlo in krepko potezo, bi morali biti vsi znaki tudi za to premembo sposobni; po Bezenškovej naredbi pa ni niti jedno, niti drugo

mogoče, kar sem že zgoraj dokazal. Najti se mora način neposrednega stapljanja soglasnikov, po kojem se dovoljno označi odsotnost samoglasnika, brez nehotnega izpuščanja kakšnega slišljivega soglasnika. V nemščini zadostuje tem terjatvam Stolzeva in Brautova sistema; Arendsovej pa prve neso potrebne, ker niti razloček mej rahlo in krepko potezo, niti prememba položaja ne pride pri označevanju samoglasnikov v rabo; neposredno stapljanje pa tudi v Arendsovej ni pravilno, kar je sicer mnogo manje važnosti za nemščino, nego za slovenščino.

Kar se tiče besedo- in stavkokrajšanja, je naravno, da se morejo sisteme različnih jezikov, če so sploh uravnane za tako okrajševanje, mnogo bolj slagati mej seboj, ker je prvemu skladnja, drugemu le logika temelj. Res, da se v obče nemška in slovenska skladnja ne ujemate; toda ker ni propisano, katera beseda in na katerem mestu se naj okrajša, je to večidel od volje pisatelja zavisno; se ve, da se mora vender le ravnati po določenih pravilih. Nikakor nesem neprijatelj ali celo nasprotnik Gabelsbergerjevemu besedo- in stavkokrajšanju — in če bi ga v svojo sistemo ne bil uvel, — toda smatram

Poročevalec o volilni reformi je poslanec Svetec, kateri v imenu odseka za volilno reformo predlaga, naj deželni zbor isto po odseku predloženo sprejme in naj se naroči deželnemu odboru, da jo predloži v Najvišje potrjenje.

V generalni debati oglasi se prvi poslanec Karol Luckmann, vodja obrtniške družbe, in predlaga v precej konfuzevnem govoru, kakor smo že poročali, naj se odsekovi načrt predloži deželnemu odboru v pretres in poročanje v prihodnjem zasedanju deželnega zbora.

Drugi oglasi se za besedo poslanec vitez Schneid, rekoč: „Oglasil sem se za besedo, da bi prav kratko izrazil svoje misli o današnji predlogi. Težko mi je zavračati one izjave, ki jih je navedel moj predgovornik. Iznenaden sem iz njegovih besed slišati samo odlašajoč namen nam nasprotne stranke, kar se tiče predloge o volilni reformi.

K ugovorom, kateri merijo na odlašanje, spada terjatev statističnih poizvedovanj, in kaže se želja, da naj se stvar odloži, da bi bilo mogoče predlogo bolje razmotravati. Kar se tiče zadnjega ozira, moram naravnost izjaviti, da nam manjka poguma prevzeti odgovornost za to, da bi se še dalje pridrževala ali odtežala politična volilna pravica ogromnemu številu naših sodeželanov. Načelo znižanja volilnega cenzusa prodrlo je po vseh naprednih državah. Statistična preiskavanja, naj bode že uspeh kakeršen koli hoče, ne bodo mogla braniti na dalje, da se ustreza zahtevam svobode.

Kar se tiče visokopolitičnih opominov gospoda Luckmana, mislim, da se o splošnem političnem položaju in o naših razmerah do vlade ne moremo meniti, da ne bi omajali čisto natančno obrisanih tal postav, na katerih imamo in moramo stati.

Predlogu, kateri hoče zavleči postav o volilni reformi, naša stranka ne more pritrditi, in upamo tudi od nasprotne stranke, da ne bode ostala pri istem.

O predlogu preuredbe volilne reforme pa mislim, da se ne bi smelo zdeti nerazumljivo, ako po hudih bojih do večine dospevša stranka skuša to večino utrditi si po njej ugodnem volilnem redu. Omejevanje strastij in izvrševanje pravice sta gotovo poročstvo za obstanek a tudi za trajnost vsake stranke. To načelo smo že pokazali in ga bomo, dokler se nam zaupa zastopanje prebivalstva kranjske dežele v deželnem zboru. Dokazali smo to načelo gotovo izredno s tem, da smo slavnemu deželnemu zboru predložili popravljene postavbe načrt, ki ustreza zahtevam svobode, isto tako pa potrebam volilcev, nikakor pa nema ustrezati oblastnemu interesu vladajoče stranke, katera je v večini.

Po razgovoru z odličnim pristašem nasprotne nam stranke (baronom Apfaltrernom) zvedeli smo za one zahteve, katerih želi nasprotna nam stranka v novi volilni načrt. In tudi te zahteve tikajo se le daljšega razvijanja javnega prava, ne da bi hrepenele po razširjenji moči in oblasti stranke. Dasi

vsako okrajševanje, v volji pisočega ležeče, za sebestno, za individualno stvar vsakega pisatelja posebe, ne pa za vsakega stenografa zavezo, kakor n. pr. sigle, ki so stalne kratice. Neovrgljiva istina pa je, da se mora gotovo vsaka beseda poprej pravilno in točno v neokrajšane obliki pisati znati, predno se okrajšuje.

Rekalo se bode morebiti, da vedno novotarjenje nema nameravanega uspeha in, da ne cepimo močij, kakor je modroval neki dopisnik J. S. v „Slovenskem narodu“ lanskega leta, če se ne motim od 6. julija, ko je nekoliko pokritikoval Heinrichovo pisavo. Priznal je sicer, da Bezenškova naredba ni popolna, pa je menil, da se bode s časom zboljšala. Kako si on zboljšanje brez novotarenja misli, tega ne umem, če ostanemo vedno pri starem kopitu. Rekel je, da tudi nemška stenografija ni bila početkom tako dovršena, kakor sedaj; no, ali Nemci neso v stenografiji mej vsemi narodi največ novotarili? Ko so imeli poleg mnogo drugih sistem že izvrstno Gabelsbergerjevo, še neso bili zadovoljni, in še za to so izšle tri jako dovršene mimo nekaj manj vrednih. Na znanstvenem polju je zmiraj pre-

nam določba volilne reforme, da bode treba odslej voliti v skupini mest in trgov po listkih, utegne biti škodljiva, ravno tako, da izgubé ženske po kmetih, mestih in trgih svojo volilno pravico, mislili smo vender, da se je nam v tem vprašanji pridružiti mnenju nasprotne stranke že zato, ker se glasovanje po listkih mora smatrati napredovanjem v političnem razvoju, ženske pa naj se odvrčajo sploh od političnih bojov. Sploh pa je upati, da se zgotovi volilni red, kateri glavne moči ne bode nagibal na nobeno stran, da bode ustvaril pomirje (?) v političnem življenji, ustvaril polje, katero bode plodonosno (?) za daljšo politično delovanje.

Z dovršenjem volilne reforme je v zvezi tudi pomirjenje dežele; ako se zavlača in zavira, je to toliko, kakor nadaljevanje onih nesrečnih bojov, zaradi katerih sta razvoj in blagor naroda tolika časa, le predolgo zaostajala.

Izvestno je, da so pri volilnem redu, ki ne ugaja naravnim in trajnim razmeram, volilci odvisni od agitatorjev in cestnih politikarjev. Tem načinom pa se odtuji ljudstvo svojim interesom in svojemu blagru, in tako stanje je jako težko odpraviti. Mi pri sklepanji volilne reforme ne moremo pogrešati podpore nasprotne (nemške) stranke, in upamo, da se nam ne odreče. Ne zaradi tega, ker se zamore zabraniti postava z gotovo najskrajnejim parlamentarnim sredstvom, obračam se do vas, nego iz pomisleka, ki bode gotovo povsod obveljal.

Ne glede na to, da je potreba volilne reforme jako naravna, da jo priznava in uvaja celo liberalna stranka po sosednih kronovinah, je stvarno jedro v tem, da se zakon o preuredbi volilne reforme ne dá izvršiti z močjo samo jedne stranke deželnega zbora. Prosim sl. deželni zbor, da bi se ravno na to jedro oziral, in upam, da se vzprejme predlog, po katerem se preide v podrobno posvetovanje načrta volilne reforme.“ (Dobro-klici.)

Poslanec prof. Šuklje: „Slavni zbor! Jaz sem si izprosil besede v generalni debati, da bi nekoliko ugovarjal svojemu predgovorniku od desnice, potem pa, da označim svoje stališče in stališče nekaterih prijateljev na tej (leevi) strani visoke zbornice, kajti ne govorili bi resnice, ako bi trdili, da se popolnem strinjamo z nasvetovano postavo. Tedaj bode treba razjasniti naše pomisleke, potem pa bomo morali povedati, zakaj da bomo navzlic temu vender le glasovali za predloge, katere danes zastopa v tej zbornici gospod poročevalec dotičnega odseka.

Volilni red dežele Kranjske sega nazaj v dobo Schmerlingovo in vse one pomanjkljivosti, katere se po vsej pravici očitajo Schmerlingovej sistemi, nenaravnost in zvita umetnost, veljajo v polni meri tudi o našem zakonu.

Jaz se ne bojim nobenega ugovora, ako naravnost trdim, da se v vseh parlamentarnih evropskih državah ne nahaja bolj neliberalnega, bolj nazadnjaškega volilnega zakona, nego je Schmerlingov.

malo novotarenja; slabo samo ob sebi razpade, pa ne izpodrine dobrega. Izraz „novotarenje“ je osoren in zaničevalen ter pomenja vselej „nazadovanje“ ali pa „napredovanje“; v prvem pomenu itak ne prodere, v drugem pa je podpore vreden.

Bojazen pred cepljenjem močij je jako puhla. To je mogoče le tam, kjer gre za osebo, za nositelje kakšne ideje na socialnem, narodnem in političnem, ne pa na znanstvenem polju, kjer gre za stvar, ne za osebo. Ali morebiti propada nemška stenografija, ker so „cepili“ svoje moči na štiri proge? Nasprotno, vedno hrepenenje jedne sisteme, da prekosi druge, krepi vse štiri, ne pa slabi. Vsakdo naj si pa za svoje potrebe izvoli isto, katera mu najbolj pristuje. V slovenščini pa že posebno ni bati se „cepiljenja“ močij, ker še nemamo v javnosti slovenske stenografije ter si strokovnjaki le z nemško pomagajo.

Ne zmeneč se za hrup Nemcev in njih privržencev, ki utegne nastati, če se objavijo te vrstice, zaključim svoj spis z besedami: „Pustimo tujko tujcem, in osnujmo si na podlagi slovenskega jezika slovensko stenografijo!“

Pri nas na Kranjskem pa je prekosil mojster volilne geometrije samega sebe in le izredno krepke naravi in probujeni zavednosti našega slovenskega naroda moramo pripisovati, da je navzlic krivičnemu volilnemu redu kranjski deželni zbor bil vender večidel v soglasji z javnim mnenjem. To je faktum; in ako si prizadevamo odpraviti to zastarelo krivico, ne vodi nas nikak strankarski interes, ne moremo dalje odlašati s tem korakom, kakor to želi g. Luckman.

Oglejmo si najprej nekoliko dosedanja volilni red in prepričali se bomo lahko o njegovej pristranosti.

Nazadnjaška je najprej določba, katera jemlje kmetiskim občinam direktno volilno pravo ter prvotnim volilcem kot varuhe postavlja volilne može. Gospoda moja, mi imamo hvala Bogu dovolj imovitih in inteligentnih kmetiskih posestnikov, kateri so politično zreli v vsacem oziru — ali kaj jim koristi njih razum, kaj jim pomaga visoka davčna svota: oni so prvotni volilci in, če se slučajno ne izbere volilnimi možmi, niti glasu nemajo v političnem življenji! Potem pa moram opozarjati na to, da §. 13. sedanjega volilnega reda — in danes nasvetovane premembe ga v tem oziru ne tangirajo — dela krivico ravno večjim občinam. Da navedem le jeden vzgled, voli premožni Mengiški trg v Kamniškem okraju s 1548 prebivalci tri volilne može, tri majhne kmetijske občine istega okraja pa, Depala Vas, Dragomelj in Vranšica s 616 prebivalci, jih volijo ravno toliko. To je dokaz, da je volilno pravo v skupini kmetiskih občin jako nejednako razdeljeno.

Ali „justitia distributiva“ je bila slepa tudi pri sestavljanju druge volilne skupine: mest in trgov. Vsakdo, kateremu so znane razmere naše domovine, mora se čuditi, da se volilni red nič ne ozira na stare kranjske trge, kakor sta Cerknica in Vipava, da v njem ne nahajamo starodavnih obrtniških trgov, kakor Klope, Kamne Gorice, Železnikov, navzlic temu, da se ves volilni red opira na načelo interesnega zastopa: „auf das Princip der Interessenvertretung“.

(Dalje prih.)

Slavnostni govor

pri slavljenji sedemdesetletnice
doktorja Frana viteza Miklošiča.

Govoril Božidar Raič v Ljutomeru dne 2. septembra 1883.
(Konec.)

Miklošič je 1867. l. izdal slovarček tujih besed v slovanskih jezikih; take tujke sprejeli so Slovani od sosedov, s katerimi so občili in se tudi deloma družili, in one so priče neke vzajemnosti, v katerej so bili narodi v naobrazbenem razvijanju; preiskal pa je tudi jezikovni zaklad več narodov, kateri rabe priličen broj slovanskih življev v svojem govoru; tako si je slovanščina pridobila največjo oblast nad rumunskim življem v cerkvi in državi. V rumunski cerkvi vladal je slovenski jezik do 1648. l. Do najnovejšega časa pisali so Rumuni s cirilicoj, kar jasno dokazuje nekdanjo kulturno moč slovan-sko. Po Miklošiči šteje rumunščina 1083 slovanskih besed, v arbanaščini je 317 slovanskih življev, v novogrščini 129 slovanskih besed. Madjari naselivši se v sedanji domovini imeli so z jedne strani Slovence za sosedo, kateri so razve drugih Slovanov največ besed dali Madjarom za crkveno in državno uredbo, peneze, mere, živadstvo, rastlinstvo, rudništvo, gospodarstvo v najširšem pomenu, rokodelstvo, trgovino, orodje, tvarino, brodarstvo, obleč, šare, napitek in strošek, posodbo, gosti, godbo, igro, rodovino, ljudi in jih opravke, bolezni in hibe na duši in telesi, narodo- in zemljepisje.

Miklošič navaja 956 slovanskih besed v madjarščini, pa prilično več jih imajo od Slovanov. V ciganskini zasledil je 649 slovenskih življev, ter ciganski jezik ves preiskal in o tem knjige spisal, kakor še nikdor pred njim in tudi ne za njim. In tako stopil je Miklošič v vrsto indologov, in ker je rumunščino do dna preamal in primerne knjige zložil o nji kakor še nikdor drug, postal je s tem romanist kot oča novodobnej slovniči rumunskej. —

Na te sosedne narode delovala je slovanska obrazovanost, zato ostanki in raba naših besed pri njih.

Iz teh kratkih črtic poznavamo nekoliko mnogovrstno delovanje najslavnejšega rojaka slovenskega, kateremu vrstnika še Slovenka ni rodila, najučenejšega jezikoslovca slovenskega, vsaj vsega učenega sveta, ponos slovanske vede, solnce slovanskega učenjastva, razpošiljajoče svetle žarke, oziroma učence, po vsem slovanskem svetu in še dalje. Toliko odlični učenjak izvoljen je za društvenika cesarske akademije znanostij na Dunaji, akademije Berolinske, Monakovske, Zagrebske in Krakovske, dopisujočega družnika akademije v Petrogradu in franczekega zavoda Académie des Inscriptions et Belles-Lettres, za uda kralj. českega društva znanostij, za častnega uda zgodovinskega društva na Štajerskem, zgodovinskega društva v Zagrebu, vseučilišča v Harkovu, Matice Slovenske v Ljubljani. Trije cesarji so Miklošiča častno odlikovali: avstrijski cesar podelil mu je plemstvo, imenoval ga, kar je že povedano bilo, dosmrtnega uda gospodske zbornice, viteza cesarskega avstrijskega Leopoldovega reda, c. kr. dvorskega svetnika; ruski car podaril mu je red sv. Ane II. razreda in učinil po takem viteza ruskega, in pruski vladar storil ga je viteza kralj. pruskega reda pour le mérite. Toliko poslavljen je naš slovenski zemljak in z njim slovenski narod. Miklošiču ni treba te dnes lepo urejene slavnosti, on si je po svoji marljivosti, trudu, znanostih in spisih pripravil neumrljivo slavo; dokler bode veda v čisljih in Slovanstvo živelo, leščal bode se neusušljivi venec slavnega delovanja Miklošičevega. Ali nam je potrebno, da se iznovič navdušimo za svoje narodne svetinje pri tej odličnej svečanosti in obečamo stalno vernost svojemu narodu slovenskemu in slovenskemu jeziku, da bomo naščino povsod na Slovenskem rabili in brez straha zahtevali od vsake pisarnice, vsake učilnice, vsakega urada, vsake oblasti na Slovenskem; slovesno se zaverimo, da nikdor nas Slovencev ne zaleti v gnjusno in smrdljivo nemškutarstvo, stari šepavci pa se naj poprave. Vsakternik bodi pošten in iskren sin lepe naše domovine, čist slovenski narodnjak; vrle naše matere in zale dčerke vsekdar častne Slovenke. Živela lepa naša domovina, da je skoro zjedinjena in brez vsake rane! Slava krasnemu jeziku slovenskemu! da kakor mu ustavni zakon dopušča, jegov glas obvelja po vseh končinah in krajinah mile nam slovanske očevine. Živelo skupno Slovenstvo! Živelo vzajemno Slovanstvo! Živel preslavni slavljenec Miklošič, kresni žar slovanskega jezikoslovja, največji pospešitelj književne vzajemnosti slovanske!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18 oktobra.

Državni zbor cislitvanski se bode vsled dogovora mej grofom Taaffe-jem in predsednikom državne zbornice dr. Smolko sklical najbrže v 20. dan novembra. Ker pa bode v novej parlamentnej zgradbi, kjer se bodo v prihodnjem zasedanju že vršile državnozbornske seje, tudi še po označenem dnevu marsikaj dopolnjevali, bode v tekočem letu baje zelo malo vkupnih sej in glavno delovanje državnega zbora pred Božičnimi počitnicami, ki se prično sredi decembra, se bode koncentrovalo samo na provizorni budget. — Prihodnji torek snidejo se delegacije; dan še ni določen, kdaj da bodo pri cesarji vzprejete. Konec tega ali pa začetkom prihodnjega tedna se bode prej še obdržal vkupni ministerski svet, h kateremu pride tudi ogerski minister-prvosednik Tisza na Dunaj ter ostane potem ondu za časa delegacijskih zborovanj.

Odsek **moravskega** deželnega zbora za volilno reformo dognal je v torek po dr. Weeberji sestavljeno poročilo o volilnej reformi. Glavne točke te reforme so: Brno poslej nema štirih volilnih okrajev, nego samo jeden, kateri voli štiri poslance. (Proti je govoril dr. Šrom in so Čehi glasovali nasprotno.); volitev bodi poslej tajna. Vsako mesto bodi volilni kraj. Število poslancev se pomnoži iz 100 na 102; zato je se ustanovila dva nova volilna okraja. Glede visokosti davka za volilno pravico predlagal je dr. Šrom, da se podeli vsem pektakarjem, a njegov predlog, za katerega so glasovali samo česki poslanci odseka, je propradel in vzprejel

se Weeberjev, ki določuje sledeči census: za volilni okraj Brno 20 gld., za druga mesta 10 gld. z uštejtimi državnimi dokladi; pri veleposestvu pa z isto določbo 250 gld. Na to se vzprejmo znane prenauredbe reklamacijskega postopanja, vsled katerih naj bi se mej drugim verifikacija izročila posebnemu sodišču. Čehi so protestovali ter je dr. Šrom naznanil posebno poročilo manjšine.

Vnanje države.

Knez črnogorski dobil je od španjskega kralja veliki križ Karlovega reda v briljantih. — **Mej Črnogoro in Turčijo** sklenila se je pogodba glede regulovanja Drine. — Prihodnji mesec se bodo v Cetinji vršilo ženitovanje kneza Jurija Karadjordjeviča s princeso Olgo, hčerjo pokojnega vladike črnogorskega, Danila.

Srbska vlada namerava, kakor se poroča „N. Fr. Pr.“ iz Belegagrada, skupščino sklicati v 30. dan decembra starega kalendra in sicer ne v Beligrad, nego v Niš. — Čuje se, da hoče naprednjaška stanka s srbskimi zmernimi radikali osnovati kompromis ter da sta se jim ponudila dva ministerska sedeža, ki nista še zasedena.

Iz Sredca se poroča „Nordd. Allg. Ztg.“, da je **ruski** car poslal posebnega pobočnika tja, da se informira o ukrepih, katere je storilo sobranje glede vojništva. To da bi bilo nekako nezaupanje v poročila Joninova v tej zadevi. Tudi se je že trdilo, da bode Rusija Jonina odpoklicala iz Sredca. Slednjo vest odločno oporeka dopis iz Peterburga v „Pol. Corr.“, kjer se trdi, da Jonin ne bode zapustil Bolgarije, dokler traje ondu tako razmerje, katero bi utegnili vsaki čas zahtevati njegovega osebnega posredovanja. Stališče v Bolgariji smatra se v ruskih vladnih krogih za tako, kakeršno je bilo izraženo v ruskej okrožnici. Glede osebe vojnega ministra vrše se še pogajanja in v tem oziru mora Rusija posebno gledati na to, da bode novi minister rojen Rus in carju po godu, in sicer, če že inace ne, vsaj zaradi 250 ruskih oficirjev, ki so v bolgarskej vojski in kojih stališče bi sicer postalo jako težavno; razen tega se oni morajo učiti ruskega vojevodstva, ker se vsaki čas lahko pokličejo na svoje prejšnje mesto v ruskej vojski.

V torek je imel dospeti na Dunaj **bolgarski** ratifikacijski instrument o konvenciji iztočnih železnic. Balabanov pa je potoval v Peterburg iz istega namena. Mej knezom in Joninom je razmerje jako hladno ter je baje tako postalo vsled pisma, s katerim sta bila generala Sobolev in Kaulbers meseca septembra knezu naznanila svoj odstop in ki se glasi: „Monseigneur! Zljubilo se je Vašej visokosti z večerajšnjim manifestom zopet uveljaviti ustavo, katero je bilo vzprejelo sobranje v Tirnovu. Delež simpatije in veselje vsega ljudstva na tem velikem činu, smatrava si ipak v dolžnost, da opozoriva Vašo visokost na bistveno protislovje, obstoječe v tem, da se sedanje, v protislovju s Tirnovsko ustavo voljeno narodno sobranje v manifestu isti čas, ko se zopet ustanavlja ustava, smatra in izreka za korektno in veljavno. Ako bi se bil sklical ministerski svet, da bi pri izdelovanju manifesta bil Vašej visokosti izrekel svoje mnenje, bil bi on gotovo naglaševal svojo misel, da je treba, ako se Tirnovska ustava zopet uveljavi, sedanjo kamoro razpustiti ter v dan 15. oktobra 1883. sklicati redno narodno sobranje, izvoljeno po volilni postavi s 17. decembra 1880. Ker se pa to ni zgodilo, sva primorana Vašej visokosti izročiti svojo ostavko, da se izogneva odgovornosti pred Vašo visokostjo in vso deželo.“

Dopisi.

Iz Sorice 11. oktobra. [Izv. dop.] Nemčurska dvojica v osobi gosp. Linharta in njegovega tovariša, rodod Prusa, priromala je nedavno tudi v Sorico z gotovim namenom, ustanoviti tu „Nemško šolo.“ — Ker je v Sorici bilo njihovo delovanje oziroma agitacija brezuspešna, kajti tukaj zginili so zadnji nasledki nekdanjih Nemcev, popihala sta jo v Danje, pol ure od Sorice oddaljeno vas. — Tam se še dobijo nekateri stari ljudje, ki razumejo nekoliko tiste popačene nemščine, zato je si misli gosp. Linhart et. Comp.: hajdimo gori pod Jelovico! Popolnem mi ni znano, kako sta se ta dva visoka gospoda z ondotnimi Nemci porazumela, a toliko vem, da sta lovila podpise za nemško šolo, katera kmetov nič koštala ne bo!? — A delovanje g. Linharta ostalo je tudi pri podpisih brezuspešno, namreč ulovila sta samo 2, reci „dva“ podpisa, ki se imenujeta, jeden Anton Jensterle, drugi pa Joker. Sicer bi se mislilo, da so to res Nemci, a čeravno njihovi imeni kažeti na nemško, vender nemškega ne razumeta omenjena dva kmeta čisto nič.

Ko sta omenjena gospoda nabrala podpise (reci dva), primahata jo nazaj v Sorico, kjer, da jo nesta tihoma pobrala, ne vem kaj bi se jima bilo pripetilo, ker ljudstvo je strašno razkačeno nad tem Linhartom.

Čujte, kaj se zgodi na podlagi omenjenih dveh podpisov. Čez nekoliko časa jo primaha novopostavljeni gospod učitelj nemškega kolena (piše se Leskovic, nekje tam pri Idriji doma) v Sorico, od tu v Danje misleč, da ima pripravljeno stanovanje ter bode takoj začel učiti blaženo nemščino. Ko dospe v Danje, začeli so se kmetje pogledovati, čemu je prišel ta škrijc. Dosedanji učitelj, ali ne morda razučitelj, jim pripoveduje, da ostane pri njih ter bo imel dobro plačo po 50 gld. na mesec, katero bode dobival od nemškega šulferajna, ter da prosi, naj mu napravijo stanovanje itd. Spogledajo se kmetje in kmalu čutijo volka v ovčji obleki, pokažejo mu hrbet, na kar je mogel ta visokoučeni nemčurski učitelj odlaziti. Prenočil je v Sorici ter z žalostnim srcem pripovedoval, kako se mu je slabo izšlo.

Torej gosp. Linhart, svetujemo Vam: v prihodnje pojdite vi in vaša nemčurska nesnaga gori v rajh in tam delite Judeževe srebernike, mi in Danjci jih ne maramo, kajti naši Sorčani so jako razkačeni zaradi vašega čina; rekli so namreč: Ako bi Danjci imeli nemško šolo, naj gledajo, da se jim tako ne zgodi, kakor madjarskim grbom v Zagrebu. Ni vam ravno v čast gosp. Linhart, da hočete posiloma ponemčiti ljudstvo, kar pa ne gre. Ne mislite, vi gospodine iz Kočevja, da smo bedaki ter se ne zavedamo svoje narodnosti. Zavedamo se svoje narodnosti in to bolj toplo, nego bi vam pri zopetnem enakem poskusu utegnili biti prijetno. R.

Domače stvari.

— (Državnega železniškega sveta) obravnave prično se bodoči teden. Namesto po drugih poslih zadržanega g. Karola Luckmanna udeležuje se teh obravnav njegov namestnik g. J. Mur-nik, tajnik trgovinske zbornice in cesarski svetnik.

— (Tržaški namestnik Pretis) je v Materiji, Hrušici in Podgradu povpraševal, se li poučuje nemščina na jednorazrednicah. Občinski odbor v Materiji je vprašal: „Können Sie deutsch?“ in ko se mu je zanikalo, videla se mu je nevolja na lici. V Materiji in okolici nemščina še dolgo ne bode prodrila, ker je tam čisto slovensk okraj, kjer po zadnjem popisu ni niti jednega Nemca.

— („Škrata“) izšla je danes 17. številka. Uredništvo nas je naprosilo objaviti, da bode za zaplenjeni dve številki naročnike po možnosti odškodovalo v prihodnjih številkah.

— (Občni zbor) kranjske obrtniške družbe bode 30. t. m. ob 4. uri popoldne v pisarni ravnateljstva v Ljubljani.

— (Nezaupnico) odpošlje občinski zastop Vrbniki v Istri gg. deželni poslancema Elushegg-u in Bolmarcihu, ker sta v deželnem zboru v Poreči ostavila zbornico, ko je poslanec M. Laginja začel govoriti hrvatski.

— (V Pazinu) podlegla je pri občinskih volitvah slovanska stranka samo za jeden glas. S tem izidom smemo biti zadovoljni, ker je to bil prvi poskus in se smemo v bodoče nadejati slavne zmage.

— (Hmelj na Kranjskem.) Kakor poroča „Slovenski čebelar in sadjerejec“, napravil je gosp. J. Levec, župan v Mengši, hmeljnik, skoro jedno oralo velik in Fran Podlesnik pri Radečah na Dolenjskem tudi precej velik hmeljnik. Na obeh krajih se je hmelj izvrstno obnesel.

— („Slovenski čebelar in sadjerejec“), glasilo čebelarskega in sadjerejskega društva za Krajsko, izšel je ravnokar s 1. številko. List je prav ličen, vsebina mnogovrstna, naročnina za neude 1 gld. 30 kr. na leto — pa tako nizka, da si ga more vsakdo omisliti. Društveniki dobivajo list brezplačno. Odgovorni urednik je g. Anton Klein, izdajatelj g. Janez Modic, društveni predsednik. Naroča se pri gosp. O. Homanu v Radovljici ali pa v Klein-Kovačevij tiskarni v Ljubljani.

— (Električno razsvetljavo) upelje v Ljubljani prvi gosp. J. Auer. Čez mesec dnij bodo

njegovi gostilniški prostori kakor v „vagonu“, tako tudi salon na vrtu električno razsvetljeni.

— (Tičja kuga) je v deželi, v Kranjskej. Prijatelj našemu listu, ki je potoval pred nekoliko dnevi ob hrvatske meji, pripovedoval nam je, da so vsi gozdi, ki so ob tem času navadno mrgoleli raznih tičev, po polnem mrtvi, da se niti jednega tiča ne vidi. Začuden nad to prikaznijo, povpraševal je kmete, kaj bi bilo temu uzrok. A vsi so soglasili v tem, da je nad tiče prišla kuga, da so videli tiče kar mrtve padati na tla in da je bilo sploh po gozdih na tisoče mrtvih tičev.

— (Samoumoril) se je na res originalen način pretečen teden rekrut 12. topničarskega polka, 20 letni Hrvat Jozo Drvodelič. Prerezal si je ob jedne uri po polnoči z navadnim pipcem vrat in si potem še pipec v trebuh zasadil. Krvavečega našel je podčastnik. Prenesli so ga v vojaško bolnico, a čez jedno uro je umrl. Otožnost po domu in malo veselja k vojaštvu napotilo ga je k samomoru.

— (Razpisana je služba) pristava pri c. kr. okrožnej sodnji v Rudolfovem. Prošnje do konca t. m.

Blagorodni gospod urednik!

V cenjenem listu „Slov. Naroda“ z dne 3. t. m. št. 226 nahaja se dopis z Dolenjskega, v katerem se čast poštinih služabnikov na deželi žali.

Kot načelnik društvu c. kr. poštarjev in poštinih opraviteljev na Kranjskem, Primorskem in v Dalmaciji primoran sem g. dopisnika onega ne ravno preveč uljudnega, a čast poštinih uradnikov razžaljujočega dopisa tem potom pozivljati, da o onih v listu 226. „Slov. Naroda“ omenjenih nerednostih in nepostavnostih natančneje poroča in dotične pošte z imenom oznani, sicer omenjeni dopis smatram pisan ali iz hudobije ali iz nevednosti, ker sem kot unet a miroljuben Slovenec prepričan o ravnopravnosti jezika glede tiskovin in uradovanja pri c. kr. pošti — ustanovi, ki nema opravljati samo z jednim človekom, jednim krajem, jednim narodom, temveč z vsemi narodi — celim svetom.

Prosim vas gospod urednik, da ta odgovor na dopis z Dolenjskega, natisnjen v 226. številki „Slov. Naroda“, v Vašem cenjenem listu natisnite velite, ter beležim

s spoštovanjem

Adolf Mulley,

načelnik društvu c. kr. poštarjev in poštinih opraviteljev na Kranjskem, Primorskem in v Dalmaciji.

Dolenji Logatec v 16. dan okt. 1883.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 18. oktobra. Rzsodba državnega sodišča o pritožbi barona Lichtenberga in drugov proti upisanju Marije Kubelkove in Roze Strzelbove, posestnic v deželnih deskah uknjiženih hiš v Ljubljani v volilno listino veleposestnikov kranjskih, proglasila se je opoludne in slóve: Vsled tega upisanja se je prelomilo po ustavi zajamčeno pravo.

Dunaj 18. oktobra. „Fremdenblatt“, omenjajoč obravnave o volilnej reformi v deželnem zboru kranjskem, piše: Za gotovo je videti, da so se zastopniki ustavoverne stranke v Kranjskej doslej odločili vztrajati na postavnih tleh in da se nečejo spreti s parlamentarnimi tradicijami zaradi reforme, ki ni nasprotna liberalnim načelom in katera bode deloma uresničila tudi želje nemške manjine. „Presse“ pozdravlja postopanje ustavovernih poslancev v Kranjskej z največjim veseljem, ker je to novo jamstvo, da se s časoma uravnajo skrajnosti in da se bodo nasprotstva mirnim potom ugledila. Tudi Slovenci ravnali so s priznanja vredno objektivnostjo, ker so uvažali pravične želje liberalnih poslancev. Prebivalstvo v Kranjskej ima dovolj uzroka zahvaljevati se svojim zastopnikom za soglasje, s katerim se je sklopalo o vprašanji volilne reforme. — Cesarjevič in

cesarjevičina obiskala sta včeraj zvečer električno razstavo ter bila po mnogobrojnem občinstvu radostno in gromovito nazdravljena. Cesar dospel je zjutraj semkaj.

Bukurešt 18. oktobra. Kalnoky in Kalay dobila sta veliki križ (reda) „rumunske zvezde“.

Tujci:

dne 16. oktobra.

Pri Slonu: Boccasini iz Trsta. — Rosenoerg L. iz Siska.
Pri Mallé: Heiss z Dunaja. — Volk iz Gradca. — Lienhart z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

13. oktobra: Janez Svetlin, molar, 42 let, Žitni trg št. 1, za jetiko.

14. oktobra: Urša Vagaja, molarjeva žena, 43 let, Sv. Petra cesta št. 15, za jetiko. — Antonija Kovič, delavka, 27 let, Reber št. 4, za tuberkulozo v črevesu. — Gašper Urevc, pismonoša, 56 let, Rimska cesta št. 20, za omehčanjem možganov.

15. oktobra: Friderik Dešnjak, krojačev sin, 2 leti, Poljanska cesta št. 18, za vnetico v grlu.

V deželnej bolnici:

13. oktobra: Primož Bizjak, črevljar, 53 let, za pleuritičnim eksudatom.

14. oktobra: Marija Čokart, postrežnica, 53 let, za mrtvudom.

15. oktobra: Anton Rupnik, krojač, 40 let, za omehčanjem možganov. — Urša Bezelj, mizarjeva žena, 72 let, za kronično tuberkulozo.

16. oktobra: Franca Bricelj, delavčeva žena, 39 let, za vnetjem pluč.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. okt.	7. zjutraj	738.25 mm.	+10.3°C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	737.38 mm.	+16.4°C	z. jz.	obl.	
	9. zvečer	738.98 mm.	+13.2°C	brevz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura +13.3°, za 2.0° nad normalom.

Dunajska borza.

dné 18. oktobra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 50	60
Srebrna renta	79	—
Zlata renta	99	25
5% marena renta	92	85
Akcije narodne banke	838	—
Kreditne akcije	283	70
London	120	—
Srebro	—	—
Napol.	5	53
C. kr. cekini	5	71
Nemške marke	58	80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	118
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	167
4% avstr. zlata renta davka prosta	99	30
Ogrska zlata renta 6%	119	60
„ „ „	87	05
„ „ „	85	75
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	103	10
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—
Kreditne srečke	100 gld.	168
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225	40

Naznanilo.

Deželna blagajnica kranjska se preseli dné 18. t. m. iz svojih dosedanjih prostorov na cesar Fran Josipovem trgu v novo adaptirane prostore v deželnem dvorcu v Gospodskih ulicah št. 2 od uroda na levo pri tleh, ter prične svoje delovanje za strankin promet z dnem 19. oktobra t. l. v dosedaj navadnih uradnih urah. (666—3)

Od deželnega odbora vojvodine Kranjske

v Ljubljani, dné 16. oktobra 1883.

Redka kupna prilika.

Vsled pomanjkanja prostora sem primoran sledeče prodati 50% pod fabriško ceno:

3 nove lične salonske preproge.
20 toaletnih in stenskih zrcal.

14 slik.

Blago je na ogledu v hotelu „Pri južnem kolodvoru“, poleg kolodvora južne železnice, pri gospodu Ad. Stern-u. (669—2)

Slika pesnika S. Gregorčiča,

kakeršna je bila v zadnji številki „Škrata“, dobiva se na fin in močen papir tiskana v „Narodnej tiskarni“ — Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Št. 13.716.

(663—2)

Ustanove.

Za 1883. leto ima magistrat sledeče ustanove podeliti:

1. Jan. Bernardinjevo v znesku 80 gld. 35 kr.
2. Jurij Thalmeinerjevo v znesku 86 gld. 26 kr.
3. Jos. Jak. Schillingovo v znesku 73 gld. 50 kr.
4. Jan. Jost. Weberjevo v znesku 82 gld. 52 kr.

Pravico do teh ustanov imajo hčere Ljubljanskih meščanov, katere s spričevali dokažejo, da so meščanske, revne, poštenega obnašanja in da so se letos omožile.

5. Jan. Nikl. Kraškovičovo v znesku 75 gld. 60 kr., do katere ima ubožen kmet Št. Peterske fare pravico.

6. Jak. Ant. Fancojevo v znesku 71 gld. 40 kr., do katere ima pravico uboga poštena nevesta meščanskega ali nižjega stanu.

7. Jos. Feliks Sinovo v znesku 48 gld. 30 kr., do katere imata pravico dve najbolj revnih deklic.

8. Janez Krst. Kovačovo v znesku 151 gld. 20 kr., katera se ima razdeliti mej štiri v Ljubljani bivajoče revne očete ali udove matere, ki imajo po več otrok in uboštva neso sami krivi.

9. Ustanovo za posle od neimenovanega dobrotnika v znesku 50 gld. 40 kr., katera se ima razdeliti mej štiri uboge posle, ki neso več za delo pa na dobrem glasu.

Prošnje za te ustanove naj se uložé s potrebnimi prilogami vred do 20. novembra 1883. pri magistratu.

Kdor hoče za več ustanov prositi, mora za vsako ustanovo posebno prošnjo uložiti.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 8. dan oktobra 1883.

Župan: Grasselli.

Št. 2547.

(655—2)

Razpis zalaganja robe.

C. kr. rudnik v Idriji na Kranjskem potrebuje leta 1884. sledečo zaznamovano robo, katere zalaganje se s tem prepušča očitnej dražbi:

- 5000 q. živega apna,
- 1400 m³ lesnega oglja,
- 1500 „ bukovih drv,
- 25.000 komadov 2 1/2 m dolgih in na tanjšem koncu najmanj 10 cm debelih jamskih štemplev,
- 12.000 „ krajoikov (Schwartlinge) po 4 m dolgih in najmanj 50 mm debelih,
- 20.000 „ nutanih deščic (Schindeln),
- 10.000 „ krojnih deščic (Schindeln),
- 1000 „ klinov velikih,
- 11.000 „ „ majhnih,
- 5000 „ lestvičnih klinov,
- 4000 „ toporišč za krampe,
- 2000 „ „ kladvice, drenovih,
- 500 „ bukovih klinov za vretena (Rabatschen),
- 250 „ lestvic,
- 250 „ toporišč za campine, bukovih,
- 4000 „ „ strgače ali motike,
- 600 „ brezovih metlja,
- 40 „ brent,
- 30 „ škafov,
- 10 „ mosarjev (ožjih pa bolj visokih škafov),
- 5000 „ sodčkov za vlaganje živega srebra,
- 8000 „ opek za streho (strešnikov).

Splošni pogoji:

Ponudbe naj se ali pisмено ali tudi ustno do 15. novembra 1883.

pri tukajšnjem uradu oddajo; pisane ponudbe morajo biti previdene s 50 kr. kolekom in z napisom: „Ponudba o zalaganji robe“.

Postavljene cene zapopadajo tudi dovožnjo do posameznih krajev, kjer se roba oddaje; zalaganje se zamore tudi na drobno prevzeti, vendar si podpisano rudarsko vodstvo pridržuje pravico, uvažanje robe v povoljnej meri in povoljnem času zahtevati.

Ponudna obravnava se bo vršila v pisarni tukajšnjega c. kr. oskrbnistva za robo, kjer se tudi zvedó vsa dotična pojasnila in, ako kdo zahteva, pokažejo tudi uzorci (muštri) robe.

C. kr. rudniško vodstvo v Idriji,
dné 2. oktobra 1883.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.